

Zpravodaj obce Černá v Pošumaví

Říjen 2008

Říjnová zahrada

Říjnové teploty začínají klesat pod nulu, proto bychom měli schovat choulostivé druhy rostlin (zvláště ty exotické) domů do tepla.

Říjen je v ovocné zahradě nejvíc znám jako měsíc sklizně zimních odrůd jablek a hrušek. Kvalitní a nepoškozené plody můžeme skladovat v bedýnkách či přepravech (maximálně ve dvou vrstvách) v chladných a suchých podmínkách. Ostatní plody spotřebujeme co nejdříve.

Kromě toho je ale tento měsíc také obdobím výsadby. Vysazujeme angrešt, rybíz a samozřejmě i ovocné stromy. Ty lépe zakoření, když je před výsadbou namočíme na jeden nebo dva dny do vody. Do jam, které máme připravené již od září, nejprve zatlučeme kůly, které by měly končit pod prvními větvemi. Kůly, které by měly být ke stromkům přivázané, by je měly chránit především před poškozením. Nemáme-li zahradu oplocenou, obalíme kmínky stromů pletivem, abychom je tím ochránili proti okusu divokou zvěří. V říjnu bychom měli ale také zvážít vykácení starých a nemocných stromů.

Tento měsíc je obzvlášť vhodný pro výsadbu listnatých i jehličnatých okrasných dřevin. Je také pravý čas k zasazení listnatého živého plotu. Při vysazování udržujeme určitou vzdálenost mezi jednotlivými sazenicemi, které poté zkracujeme. Jehličnaté živé ploty bychom měli vysazovat až na jaře. Měli bychom z půdy vykopat cibule a hlízy některých okrasných rostlin, jako jsou například begonie či mečíky. Před tím než cibulky a hlízy uložíme, tak je necháme oschnout a očistíme.

Usnesení z 22. zasedání zastupitelstva

Obce Černá v Pošumaví, konaného dne 29. 9. 2008

Zastupitelstvo obce:

A) Schvaluje:

1. Prodej pozemku p.č. 86/1 o výměře 33 m² v k.ú. Černá v Pošumaví p. Josefu Rolníkovi z Rožmberka nad Vltavou, a to za cenu 200,- Kč/m² (a náklady s prodejem spojené).
2. Prodej pozemku p.č. 431/93 o výměře 30 m² a 431/94 o výměře 38 m² v k.ú. Černá v Pošumaví-Jestřábí dle GP 1555B-304/2008 a 1564-304/2008 zpracovanými 1. Geodetickou kanceláří Český Krumlov, manželům Růženě a Václavu Píčovým z Krásejovky, a to za cenu 350,- Kč/m² a náklady s prodejem spojené.
3. Prodej pozemků p.č. 266/3, 276/3 a 266/11 dle GP č.1546A-255/2008, zpracovaným 1. Geodetickou kanceláří Č.Krumlov, manželům Aleně a Jánovi Koršalovým z Černé v Pošumaví, a to za cenu 170,- Kč/m² a náklady s prodejem spojené, za podmínek podle bodů b), c) a d) podmínek prodeje parcel k výstavbě RD v lokalitě „Malé Lipno“, schválených na 34. zasedání ZO dne 7.6.2006.
4. Zveřejnění záměru odprodat pozemek nebo jeho část p.č. 1/2 v k.ú. Černá v Pošumaví.
5. Zveřejnění záměru odprodat části pozemků p.č. 474/14 a p.č. 471/1 v k.ú. Černá v Pošumaví - Radslav.
6. Zveřejnění záměru odprodat část pozemku nebo p.č. 98/3 v k.ú. Černá v Pošumaví.
7. Zveřejnění záměru odprodat pozemek nebo jeho část p.č. 1377 v k.ú. Černá v Pošumaví – Mokrá k výstavbě RD.
8. Zveřejnění záměru odprodat část pozemku p.č. 450/114 v k.ú. Černá v Pošumaví - Radslav.
9. Zrušení funkce tajemníka obecního úřadu k 31. 12. 2008.
10. Obecně závaznou vyhláškou obce Černá v Pošumaví č. 3/2008, kterou se ruší obecně závazná vyhláška č.2/2008, o stanovení místního koeficientu pro daň z nemovitostí.

B) Ukládá a pověřuje:

1. Ukládá starostovi obce předložit zastupitelstvu obce nejpozději do 30. 11. 2008 návrh na rozdělení pravomocí v obecním úřadu od 1.1.2009.
2. Pověřuje starostu obce jednáním s firmou Glass Time s.r.o. o podmínkách odprodeje pozemku p.č. 259 v k.ú. Černá v Pošumaví - Plánička.
3. Pověřuje starostu obce zastupováním obce v Místní akční skupině (MAS) Českokrumlovsko.
4. Pověřuje starostu obce jednáním s firmou NIVEAU s.r.o. o prodeji a koupi části pozemků v areálu bývalé sodovkárny.

C) Zamítá:

1. Žádost p. Miroslava Baníka o slevu na nájemném z pronájmu kempu Jestřábí I za rok 2008.

D) Souhlasí:

1. Se zařazením obce do územní působnosti MAS Českokrumlovsko a s Integrovanou strategií území MAS Českokrumlovsko 2007-2013 a Strategickým plánem LEADER, který je součástí této strategie.

Ze vzpomínek Ludmily Prenerové

Paní Ludmila Prenerová se narodila v roce 1935 v Loučovicích. Její otec Julius Kleschka byl hajným a v roce 1940 byl služebně převelen do Dolní Vltavice. Zde přečkala její rodina celé období II. světové války a v září 1945 musel otec přejít na hájovnu do Dobčic u Záboří v českobudějovickém okrese. Od té doby zde paní Prenerová žije / Dobčice 36 – 37384 Dubné/ a přestože jí v roce 1945 bylo pouze deset let, pamatuje si řadu událostí, které byly spjaty zejména s osvobozením Dolní Vltavice americkou armádou.

Paní Ludmila Prenerová pracovala dlouhá léta jako účetní a technik živočišné výroby u statků Hluboká, Rožnov a u Plemenářského podniku Netolice. V roce 1990 odešla do důchodu, kde pak ještě 10 let pracovala na Obecním úřadě v Záboří jako účetní.

Její vyprávění jsem zaznamenal v červenci roku 2008, když se mi sama telefonicky ozvala na základě mého článku o Dolní Vltavici, který vyšel v Českokrumlovském deníku /Deníky Bohémia/ dne 7. června téhož roku. Navštívil jsem jí v jejím bydlišti a zaznamenal její téměř dvouhodinové vyprávění, přičemž jsem jí poskytl možnost hovořit o tom, co jí přijde na mysl, i když to bude různě zpréházené. Její vzpomínky jsem pak seřadil do následujícího vzpomínkového záznamu:

„Tatínek odmítl po válce místo, které mu bylo nabídnuto klášteřem v rakouském Schläglu s odůvodněním, že konečně máme doma svobodu a tak přece nepůjdu jinam.

Jeho bratr byl kněz v klášteře ve Vyšším Brodě, ale hlavně byl hospodářským pracovníkem, který měl na starosti lesy a vodní hospodářství. Jako kněz však sloužil v okolních obcích mše, ale nakonec po válce skončil jako krmič koní na Svatém Tomáši. V roce 1948 přešel státní hranice a rodina ho pak dlouhá léta neviděla. Později jsme zjistili, že sloužil ve městě Zell am See.

Tatínkův druhý bratr Alois sloužil určitý čas jako hajný v Plániče u Černé v Pošumaví.

V Dolní Vltavici jsme bydleli na hájovně vzdálené od obce necelých 30 minut chůze ve směru na Milnou. Do Vltavice jsme chodili přes lesy a kolem rašeliniště, kde se kopaly a sušily borky, kterými potom obyvatelé v zimě topili. Přímo z hájovny se šlo nejprve přes louku a pak kolem rašeliniště. V lesích rostlo velké množství brusinek a klikvy.

Do školy jsem chodila od roku 1940, a to do třetí třídy. Byla to samozřejmě škola německá, já německy neuměla, protože doma se mluvilo česky a tak jsem se ani na nic nemohla zeptat. Kolikrát se stalo, že odpoledne bylo vyučování a já nevěděla, že je a tak jsem nepřišla. Pan řídící ovšem říkal, že je to jedno, protože on musel německy učit téměř všechny děti, jelikož zde byl různý dialekt a někdy si nerozuměly ani mezi sebou. Jak se jmenoval pan řídící i učitelka si již nevzpomínám. Po válce jsem pak chodila do české školy a zase se musela učit číst česky, neboť už jsem částečně zapoměla.

Koncem války se stěhovala spousta lidí z Vídně a z Lince, které byly bombardovány a tak se dostali i do Dolní Vltavice. Pozorovala jsem jako dítě pěšáky s ruksaky na zádech i s kočárky, vltavičtí němečtí obyvatelé si je brali k sobě domů, byli to většinou starší lidé s dětmi. Školní budova byla v této době plně obsazená těmito lidmi, do školy se nechodilo, ale jednou týdně si chodily děti k učitelce pro úkoly. Po válce se tito lidé zase stejným způsobem stěhovali zpět.

Konec války ve Vltavici začal podle v pátek, respektive z pátku na sobotu. Tu noc jsem byla s maminkou sama doma, otec sloužil jako hajný na Martínkově u Vyššího Brodu a domů přijížděl vždy koncem týdne v sobotu. Noc jsme téměř probdělly na matraci v kuchyni, z dálky bylo slyšet střelbu z děl a ráno pak utíkali přistěhovalí lidé pryč z Vltavice, neboť se báli Američanů.

V sobotu 5. května bylo velmi pěkné počasí, nikde nepadla ani ranka, lidé se dokonce opalovali, v neděli 6. 5. však přišlo a určitý poklid přerušila najednou velmi silná rána. Okamžitě jsme se pěšinkou běžely podívat co se děje a již viděly, jak přijíždí tanky. Ta rána, která se ozvala, směřovala na vltavickou faru, kde byla rozložena německá armáda. Znovu padla rána a již bylo vidět dým, plameny a fara hořela. Němci mezitím vyhodili do povětří železný most spojující Vltavici s Kyselovem. Na mostě byla socha sv. Jana Nepomuckého a ten to kupodivu přežil. /Další mosty byly pak již dřevěné a téměř každý rok je vzala voda a musel se dělat znovu – poznamenala paní Prenerová/.

Současně s farou pak již začaly hořet další domy nejdříve všechny baráky, které stály mimo obvod obce, stále se střílelo, naše hájovna to však přečkala, protože byla úplně mimo a skrytá v lesích. Vltava byla tehdy trochu rozlitá do luk a polí, čímž se přehradila cesta z Vltavice do hájovny, takže tam nikdo nemohl přijít. Teprve večer přišel k nám jeden Němec, který měl ve Vltavici hospodu, bál se, že ho Američané zastřelí, protože se špatně choval k Polákům, kteří zde pracovali u místních sedláků. Ti také hned se snažili dostat k Američanům a večer, když byl klid, se k nim také dostali.

Američané si postavili pontonový most, musel přijít starosta s bílým praporem, to vysílali rozhlasem a byl prohlášen k o n e c v á l k y.

Některí z německých obyvatel vyvěsili druhý den americkou vlajku, ale museli jí sundat. Právě ten druhý den byl na pohled velmi smutný. Veškerý dobytek byl mrtvý, spálený, nafouklý, tahalo se to na louku. Tatínek, když se dozvěděl, že Vltavice hoří, tak přišel domů a šly jsme se pak podívat co se děje. Tam už se odevzdávaly zbraně, vše se sepisovalo.

Chodili k nám také dva Američané, oni měli veškeré zásoby, ale vše sušené a tak chtěli čerstvé vejce, mléko, máslo a za to nám dávali čokoládu. Pro mě neměli nejdříve nic, protože prý netušili, že tam bude malé děvče, ale slíbili, že až přijdou příště, že mi přinesou a to také splnili. U nás vždy vypili hrnek kyselého mléka, snědli chleba namazaný máslem, poseděli, popovídali a zase šli.

Zajímali se i o mé první přijímání, dokonce mi přinesli látku na šaty, balonové hedvábí, jedna švadlena mi šaty šila, ale než došlo k aktu prvního svatého přijímání, tak byli Američané odveleni a museli odjet pryč.

Po dobu jejich přítomnosti byli nastěhováni ve třech hospodách, kde byly velké sály, stavěli pro Dolní Vltavici dřevěný most, který však následující rok ledy vzaly.

Pokračování příště
Ing. František Záhora

Společenská rubrika

V říjnu své výročí oslaví pan Rudolf Šuran.
Přejeme mu vše nejlepší, hodně štěstí, zdraví a pohody
v osobním životě.

V září nás navždy opustil pan Vít Marek.

Za SPOZ Věra Daňová

Kulturní kalendář obce na měsíc říjen

- **Zabijačkové hody** – V sobotu a neděli 11. a 12. 10. 2008 od 10.00 do 22.00 hodin Vás Restaurace U Přívozu Dolní Vltavice zve na zabijačkové hody. Přijďte se posadit do příjemného prostředí a ochutnat domácí zabijačku. Těšíme se na Vaši návštěvu.

- **Divadelní představení 17. října** – Studio Ypsilon Praha – RUSALKA

Nábor nových členů

Skautská družina Berušky pořádá dne 21. října 2008 od 16:00 v místní Základní škole nábor nových členů. Přijímáme dívky a chlapce ve věku od 8 let, jak do oddílu světlušek a vlčat, tak i do oddílu skatů a skautek.

Těšíme se na vás.

Za skautskou družinu Berušky – Čudelka (vedoucí vlčat a světlušek)

Oznámení redakce

Uzávěrka Zpravodaje obce Černá v Pošumaví na měsíc listopad 2008 bude 29. října 2008. Příspěvky můžete zasílat elektronickou poštou na adresu cudelka@seznam.cz nebo je předat v písemné podobě na obecním úřadě.